

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 107/15
V Luxemburgu 24. septembra 2015

Rozsudok vo veciach T-124/13, Taliansko/Komisia, a T-191/13,
Španielsko/Komisia

Všeobecný súd EÚ zrušil tri oznámenia o výberových konaniach, ktoré ukladajú uchádzačom povinnosť, aby si ako druhý jazyk a jazyk komunikácie s EPSO vybrali angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu

V decembri 2012 a januári 2013 uverejnil Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) v *Úradnom vestníku Európskej únie* tri oznámenia o verejných výberových konaniach na vytvorenie rezervného zoznamu¹. Tieto oznámenia vyžadovali, aby mali uchádzači výbornú znalosť jedného – prvého – jazyka z úradných jazykov Európskej únie (ktorých bolo v rozhodnej dobe 23) a uspokojivú znalosť druhého jazyka, ktorý si mal každý uchádzač vybrať z angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny. Druhý vybraný jazyk mal byť používaný pri korešpondencii medzi EPSO a uchádzačmi, ako aj pri výberovom konaní a v priebehu skúšok vo výberových konaniach. V oznámeniach bolo uvedené, že toto obmedzenie je odôvodnené najmä záujmom služby, a to preto, aby sa uchádzači mohli okamžite zapojiť do pracovného procesu a boli v každodennej práci schopní efektívne komunikovať; v opačnom prípade by bolo vážne narušené účinné fungovanie inštitúcií.

Taliansko a Španielsko navrhli, aby Všeobecný súd Európskej únie dotknuté oznámenia o výberových konaniach zrušil. Tieto dva členské štáty sa v podstate domnievajú, že oznámenia sú diskriminačné a porušujú tak jazykový režim Únie stanovený v „nariadení č. 1“ z roku 1958², ako aj zásadu proporcionality. Taliansko a Španielsko napádajú skutočnosť, že uchádzačom je uložená povinnosť vybrať si angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu nielen ako jazyk komunikácie s EPSO, ale tiež ako druhý jazyk dotknutých výberových konaní.

Dnešným rozsudkom Všeobecný súd napadnuté oznámenia o výberových konaniach zrušil.

Pokiaľ ide o obmedzenie jazykov, ktoré možno používať pri komunikácii medzi uchádzačmi a EPSO, Taliansko tvrdí, že európski občania majú právo obracať sa na inštitúcie Únie v ktoromkoľvek z jej 23 úradných jazykov a majú právo dostať v tomto jazyku aj odpovede. Dotknuté obmedzenie teda predstavuje diskrimináciu občanov, ktorých úradným jazykom nie je angličtina, francúzština alebo nemčina. Španielsko dopĺňa, že toto obmedzenie poskytuje v praxi konkurenčnú výhodu všetkým uchádzačom, ktorých prvým jazykom je jeden z troch vyššie uvedených jazykov.

S odkazom na rozsudok Súdneho dvora týkajúci sa tejto otázky³ Všeobecný súd zdôrazňuje, že aj keď môžu inštitúcie stanoviť podrobnosti o používaní jazykov vnútornými predpismi, inštitúcie

¹ Ide o oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AST/125/12 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru asistentov v oblastiach audit, účtovníctvo a financie a ekonomika a štatistika (Ú. v. EÚ C 394 A, 2012, s. 1), o oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AST/126/12 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru asistentov v oblastiach biológia, vedy o živej prírode a zdravotné vedy, chémia, fyzika a náuka o materiáloch, jadrový výskum, stavebné a strojárské inžinierstvo a elektrotechnické a elektronické inžinierstvo (Ú. v. EÚ C 394 A, 2012, s. 11) a o oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/248/13 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov (AD 6) v oblastiach bezpečnosť budov a stavebné inžinierstvo pre techniku budov (Ú. v. EÚ C 29 A, 2013, s. 1).

² Nariadenie Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3), v znení zmien a doplnení.

³ Rozsudok z 27. novembra 2012, *Taliansko/Komisia* (C-566/10 P; pozri [TK č. 153/12](#)).

dotknuté napadnutými oznámeniami túto možnosť nevyužili, pretože oznámenia o výberových konaniach v každom prípade nemožno považovať za vnútorné predpisy. V situácii, keď v tejto oblasti neexistujú iné ustanovenia, vzťahy medzi orgánmi a ich úradníkmi a ostatnými zamestnancami patria do pôsobnosti nariadenia č. 1. To isté platí, pokiaľ ide o vzťahy medzi inštitúciami a uchádzačmi externého výberového konania, ktorí v zásade nie sú ani úradníkmi, ani ostatnými zamestnancami. Všeobecný súd dopĺňa, že na rozdiel od Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) inštitúcie dotknuté napadnutými oznámeniami nepodliehajú osobitnému jazykovému režimu. **Všeobecný súd dospel k záveru, že napadnuté oznámenia porušujú nariadenie č. 1, pretože obmedzujú možnosť korešpondencie s EPSO na tri vyššie uvedené jazyky. Táto skutočnosť sama osebe stačí na odôvodnenie zrušenia všetkých troch oznámení bez toho, aby bolo potrebné posudzovať, či tieto oznámenia vedú k zakázanej diskriminácii na základe jazyka.** Všeobecný súd v tejto súvislosti objasňuje, že uchádzač má právo vybrať si jazyk, v ktorom bude spísaná prihláška, zo všetkých úradných jazykov a že oznámenia, ktoré EPSO zasiela, musia byť vyhotovené v jazyku, ktorý si vybral uchádzač. Skutočnosť, že uchádzač, ktorý by s EPSO radšej komunikoval v inom úradnom jazyku, používa jeden z troch jazykov, nemôže – na rozdiel od tvrdení Komisie – zaručiť jasnosť a zrozumiteľnosť komunikácie medzi EPSO a uchádzačmi.

Pokiaľ ide o povinnosť uchádzačov vybrať si angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu ako druhý jazyk výberových konaní, Všeobecný súd znovu pripomína judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej obmedzenie výberu z obmedzeného počtu jazykov predstavuje diskrimináciu na základe jazyka. Je totiž zjavné, že takáto povinnosť môže niektorých potenciálnych uchádzačov (t. j. tých, ktorí majú uspokojivú znalosť aspoň jedného z určených jazykov) zvýhodniť, keďže sa môžu zúčastniť výberového konania a byť zamestnaní ako úradníci alebo ostatní zamestnanci Únie, zatiaľ čo tí, ktorí takúto znalosť nemajú, sú vylúčení. Všeobecný súd posúdil odôvodnenie obmedzenia, ktoré je uvedené v napadnutých oznámeniach, aby tak určil, či môže byť toto obmedzenie odôvodnené.

Tvrdenie, podľa ktorého angličtina, francúzština a nemčina zostávajú najpoužívanejšími jazykmi najmä s ohľadom na dlhú prax inštitúcií Únie v oblasti jazykov internej komunikácie, je podľa Všeobecného súdu vágne a nie je podložené nijakým konkrétnym spresnením. **Nemožno predpokladať, že novo prijatý úradník, ktorý neovláda žiadny z dorozumievacích jazykov alebo pracovných jazykov inštitúcie, nebude schopný v rámci dotknutej inštitúcie okamžite podávať užitočné pracovné výkony.**

Všeobecný súd uvádza, že tvrdenie Komisie týkajúce sa používania jazykov v rámci európskych inštitúcií nemôžu podporiť štatistiky, ktoré predložila. Čo sa týka štatistík o štúdiu jazykov ako cudzích jazykov v členských štátoch Únie, ktoré tiež predložila Komisia, Všeobecný súd sa domnieva, že nevylučujú, že došlo k diskriminácii. **Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia nepreukázala, že dotknuté obmedzenie zodpovedá záujmu služby. Povinnosť uchádzačov vybrať si angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu ako druhý jazyk sa podľa neho nezdá ani ako objektívne odôvodnená, ani ako primeraná cieľu sledovanému Komisiou, ktorým je prijatie úradníkov a ostatných zamestnancov, ktorí budú schopní sa okamžite zapojiť do pracovného procesu.**

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

Úplné znenie rozsudku vo veciach [T-124/13](#) a [T-191/13](#) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499